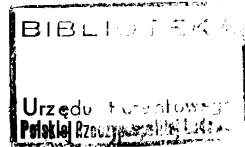

21 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2419.

Kl. 36 a 24.

Franciszek Benczek
(Cieszyn, Polska).

Piec parownik.

Zgłoszono 17 stycznia 1921 r.

Udzielono 7 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 1 marca 1917 r. (Austria).

W piecach przemysłowych przeprowadza się zazwyczaj ulatniające się gazy, zanim dojdą one do właściwego paleniska, przez znajdujące się pod rusztem naczynie z wodą, a wytworzoną parę przepuszcza się poprzez ruszt. Podobnie ma się rzecz i przy zwykłych piecach do ogrzewania i gotowania, gdzie pod rusztem mieszczą się naczynia z wodą (zbiorniki), a wytworzona w nich para znajduje ujście do paleniska.

Niniejszy wynalazek dotyczy pieca, przy którym gazy palne, przed ujściem z odkrytego paleniska do komina, okrążają ściany zewnętrzne, znajdującego się pod rusztem naczynia z wodą tak, iż wytworzona para przez otwory w ścianie wierzchniej przedostaje się do części górnej, a stąd przez odpowiednie przewody do przedziałów rusztu i do paleniska.

Rysunek pokazuje przykład wykonania wynalazku, mianowicie: fig. 1 i 2 przedstawiają dwa przekroje pionowe dolnych części pieca.

W próżni fundamentu pieca *a* umieszczony jest żelazny, zamknięty zbiornik *b*, spoczywający, zapomocą wystających brzegów *e*, na podstawie pieca *a*, w którego przykrywie mieści się otwór *d* do napełniania. Na pokrywie *c* zbiornika wykonane jest szczelnie zamknięte wydrążenie, mające w przekroju kształt prostokąta, zwróconego do ściany przedniej *a*¹ oraz ściany równoległe *f*, *f*, o przekroju w kształcie litery *U*. Przekrój trzeciej ściany tylnej *f*¹ ma natomiast kształt kąta prostego, którego ramię pionowe spoczywa na pokrywie *c* zbiornika *b*, poziome zaś na wystającym gzymsie ściany tylnej pieca. Każda z tych części *f* i *f*¹ po-

siada szereg otworów *i*, przez które wewnątrz zbiornika *b* jest stale połączone z przestrzenią między ściankami *f* i *f*¹.

Ruszt *k* spoczywa na ściankach części *f* i *f*¹ i przylega do paleniska, które od góry przykryte jest sklepieniem *n*, zaś z boków przylega do pionowej ściany przewodu pieca.

Powstałe przy paleniu gazy okrążają palenisko *m*, ścianki *f* i *f*¹ oraz ścianki zbiornika *b* i przechodzą do przewodu *o*, wskutek czego znajdująca się w tym ostatnim woda paruje. Para przedostaje się przez otwory *h* do przestrzeni za ściankami *f* i *f*¹, opuszcza je przez otwory *i*, wznosi się przez przedziały w ruszcie *k* w górę i przez zetknięcie się z rozżarzonym węglem ułatwia zupełne jego spalanie.

Naczynia *f* i *f*¹ mogą tworzyć ze sobą, względnie z pokrywą *c* zbiornika jednolitą całość, lub też mogą być sporządzone osobno i ściśle ze sobą spojenne.

Użycie zbiornika *b* w połączeniu z częściami *f* i *f*¹ w celu samodzielnego wytwarzania pary wodnej i przepuszczania jej przez ognisko może być stosowane zarówno przy piecach pokojowych, jak też kuchennych lub innych.

Zastrzeżenie patentowe.

Piec parownik, w którym gazy spalania, przed ujściem z paleniska do przylegającego prostopadle komina, okrążać muszą ściany zewnętrzne naczynia umieszczonego pod rusztem, znamieny tem, że naczynie to, w przekroju o kształcie prostokąta lub podobnym składa się z otwartej części górnej (*f* i *f*¹) z otworami (*i*) do przepuszczania pary, z którego para przez wspomniane otwory przechodzi do części górnej, a przez otwory w tejże i przez ruszty do paleniska.

Franciszek Benczek.

Fig. 2.

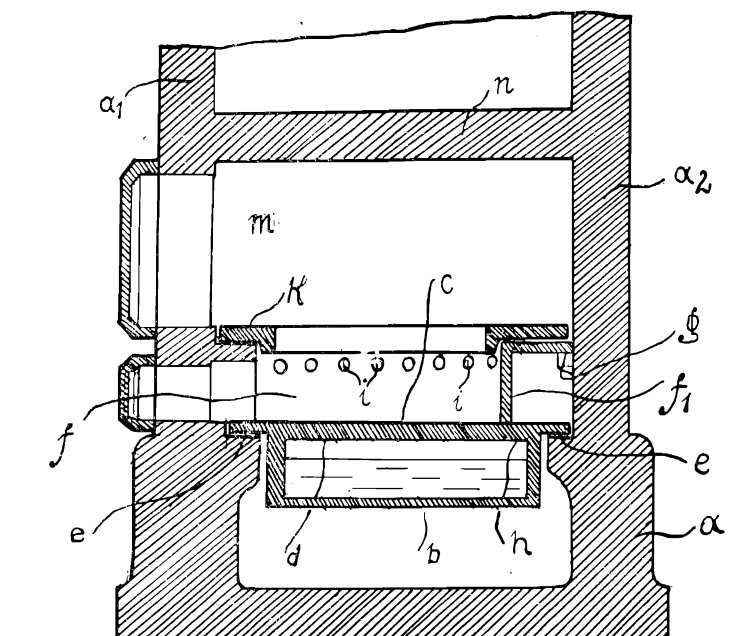

Fig. 1.

